

PRZY SADZENIU RÓŻ

Sadźmy, przyjacielu, róże!
Długo jeszcze, długo światu
/Szumiec będą śnieżne burze:
Sadźmy je przyszłemu latu!/bis

My, wygnańcy stron rodzinnych,
Może już nie ujrzym kwiatu,
/A więc sadźmy je dla innych,
Szczęśliwшему sadźmy światu!/bis

Jakże los nasz piękny, wzniosły!
Gdzie idziemy - same głogi,
/Gdzieśmy przeszli - róże wzrosły;
Więc nie schodźmy z naszej drogi!/bis

Idźmy, szczepmy! Gdy to znuży,
Świat wiecznego wypocznienia
/Da nam miłszy kwiat od róży:
Łzy wdzięczności i spomnienia./bis